

och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i deras lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, ska tolkas så, att en rätt till förmåner — vilken inte kräver att några villkor avseende försäkring, anställning eller verksamhet som egenföretagare ska vara uppfyllda — som föreligger enligt lagstiftningen i en medlemsstat där en förälder är bosatt tillsammans med de barn för vilka förmånerna utges inte får innehållas till viss del, i en situation som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken den före detta maken — som är den andra föräldern till de berörda barnen — i princip har rätt till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den stat där han arbetar, antingen enligt den nationella lagstiftningen i denna stat, eller enligt artikel 73 i förordning nr 1408/71, men inte uppbär nämnda förmåner med anledning av att han inte har ansökt om dem.

(¹) EUT C 90, 18.04.2009.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Hamburg — Tyskland) — Gisela Rosenblatt mot Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Mål C-45/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EG — Diskriminering på grund av ålder — Anställningsförhållandets upphörande på grund av att pensionsåldern uppnås)

(2010/C 346/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gisela Rosenblatt

Svarande: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Arbeitsgericht Hamburg — Tolkning av artiklarna 1 och 2.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Bestämmelse i ett kollektivavtal, vilket har allmän giltighet, enligt vilken arbetsgivaren får säga upp ett anställningsförhållande när den anställde uppnår en ålder av 65 år, oberoende av den konkreta ekonomiska, sociala och demografiska situationen och den konkreta situationen på arbetsmarknaden

Domslut

1. Artikel 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som 10 § punkt 5 i den allmänna lagen om likabehandling (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), enligt vilken klausuler om automatiskt upphörande av anställningsavtal på grund av att löntagaren har uppnått pensionsålder anses giltiga, i den mån denna bestämmelse på ett objektivt och rimligt sätt kan motiveras av ett berättigat mål som rör sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik, och sätten för att genomföra detta syfte är lämpliga och nödvändiga. Genomförandet av detta bemyndigande via ett kollektivavtal är inte i sig undantaget från domstolsprövning, utan måste också, i enlighet med kraven i artikel 6.1 i nämnda direktiv, vara ämnat att uppnå ett sådant berättigat mål på ett sätt som är lämpligt och nödvändigt.
2. Artikel 6.1 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan åtgärd som den klausul om automatiskt upphörande av anställningsavtal för arbetstagare som har uppnått pensionsåldern på 65 år som finns intagen i 19 § punkt 8 i det allmängiltiga kollektivavtalet för arbetstagare inom lokalvårdssektorn (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
3. Artiklarna 1 och 2 i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat allmängiltigförklarar ett sådant kollektivavtal som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, såvida avtalet inte innebär att de arbetstagare som omfattas av avtalets tillämpningsområde mister det skydd som följer av dessa bestämmelser mot diskriminering på grund av ålder.

(¹) EUT C102 av den 1.5.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 oktober 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-49/09) (¹)

(Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Senare anslutning av medlemsstater — Övergångsbestämmelser — Tillämpning i tiden — Tillämpning av en reducerad skattesats — Kläder och klädestillbehör för spädbarn samt barnskor)

(2010/C 346/15)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Trintanfyllou och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen (ombud: M. Szpunar, M. Dowiegiewicz, M. Jarosz och A. Rutkowska)

Motpart: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 98 jämförd med bilaga III till rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på kläder och klädestillbehör för spädbarn samt barnskor

Domslut

1. Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 98 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförda med bestämmelserna i bilaga III till det direktivet, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats om 7 procent på leverans, import och gemenskapsinterna förvärv av kläder och klädestillbehör för spädbarn samt barnskor.
2. Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 102, 01.05.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland) — Landkreis Bad Dürkheim mot Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Mål C-61/09) (¹)

(Gemensam jordbrukspolitik — Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa stödsystem — Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 — Systemet med samlat gårdsstöd — Gemensamma bestämmelser för system för direktstöd — Begreppet stödberättigande hektar — Annan verksamhet än jordbruksverksamhet — Villkor för att jordbruksareal ska anses som jordbruksareal inom ett jordbruksföretag)

(2010/C 346/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landkreis Bad Dürkheim

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tolkning av artikel 44 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1, rättad genom EUT L 94, 2004, s. 70) — Tolkning av begreppen jordbruksareal och areal som inte används för jordbruksändamål när det huvudsakliga syftet är att bevara landskapet och skydda miljön och inte jordbruksproduktionen — Villkor för att jordbruksareal ska anses som areal inom ett jordbruksföretag.

Domslut

1. Artikel 44.2 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2003, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2013/2006 av den 19 december 2006, ska tolkas så att den inte utgör hinder för att en areal är stödberättigande, när den visserligen används för jordbruksändamål men det huvudsakliga syftet är att bevara landskapet och skydda miljön. Den omständigheten att jordbrukaren är skyldig att följa naturskyddsmyndighetens instruktioner innebär inte att en verksamhet som täcks av definitionen i artikel 2 c i förordningen berövas sin karaktär av jordbruksverksamhet.

2. Artikel 44.2 i förordning nr 1782/2003, i dess lydelse enligt förordning nr 2013/2006, ska tolkas så att

— det inte är nödvändigt för att jordbruksarealen ska anses utgöra en del av jordbrukarens jordbruksföretag att den ställs till förfogande mot ersättning enligt ett arrendeavtal eller ett annat liknande hyresavtal,

— det inte utgör hinder för att arealen ska anses utgöra en areal inom ett jordbruksföretag att den har ställs till jordbrukarens förfogande utan ersättning, mot att denna betalar in avgifterna till branschorganisationen, för att användas på visst sätt och under en begränsad period i enlighet med målet att skydda naturen, under förutsättning att jordbrukaren kan använda arealen med en viss självständighet under minst tio månader, och att